

kan være rigtigt at anstille nogle Betragtninger over, om det nu virkelig er saaledes eller ikke. Først maa jeg dog foretage et kort Tilbageblik paa Statsregnskabet for 1923—24, og for at bedømme det maa vi allerførst se paa den højtærede Finansministers lille, behændige Manipulation med de 40 Mill. Kr. Præferenceaktier i Landmandsbanken. Jeg har i forrige Samling udtalt mig saa udførligt om den Fremgangsmaade, der er fulgt, at jeg ikke skal trætte det høje Ting med Gentagelser. Jeg skal kun paa ny slaa fast, at den Fremgangsmaade, som er fulgt, er i nøje Overensstemmelse med den Praksis, som er fulgt lige siden 1911 og 1913 efter de daværende Finanskommisioners Indstilling, og hvorefter Børspapirer opføres efter deres Kursværdi, for saa vidt de noteres, eller saafremt de har været noteret, men ikke noteres mere, med den sidst opførte Kursværdi, og hvis de ikke noteres, da med deres paalydende Værdi. Det er den Fremgangsmaade, som er fulgt, og som det var min Hensigt først at ændre samtidig med, at vi i det hele taget fik en ny Budget- og Regnskabsform frem. Naar nu den højtærede Finansminister er af en anden Mening, har han selvfølgelig Lov til at være det, men hvad han for saa vidt ikke har Lov til, som det er ganske stridende mod al konstitutionel Praksis, ikke blot i dette Land, men i alle andre Lande, er dette, at han indfører en meget stor og væsentlig Ændring paa Regnskabet, som ikke har nogen som helst Hjemmel, hverken i Finanslov eller i Tillægsbevillingslov. Regnskabet skal nøjagtigt følge Finanslov og Tillægsbevillingslov, og naar Finansministeren vil gøre en Ændring i Forholdet med Præferenceaktierne, skal han gøre det paa samme Maade, som Oppositionen i Fjor søgte, nemlig tilvejebringe en Ændring ved at stille Forslag til Tillægsbevillingslovsforslaget, et Forslag, jeg af de Grunde, jeg har nævnt, ikke kunde tiltræde, og som Flertallet her i Tinget heller ikke kunde tiltræde. Det er den korrekte formelle Fremgangsmaade i denne Sag. Det andet er et Brud paa al god, sund, konstitutionel Praksis, og det vilde føre til den vildeste Forvirring i vore Budget- og Regnskabsforhold, hvis dette slette Eksempel blev efterfulgt. Dette med Hensyn til, hvad den formelle Side af Sagen angaar. Men naar vi saa gaar over til den reelle, kan jeg være ganske enig i, at disse 40 Millioner ved en ny og rationel Opstilling ikke bør staa paa Kassebeholdningen, idet jeg er ganske enig med Kommissionen om det Resultat, den er kommet til, at Kassebeholdningen skal

kun være den virkelige, den likvide Kassebeholdning og ikke være det Sammensurium, den var efter de tidligere anvendte Regler. Derfor vilde det være naturligt, da disse 40 Millioner i hvert Fald er alt andet end likvide, at fjerne dem fra den egentlige Kassebeholdning og overføre dem til Statens øvrige Aktiver. Det kan være ganske berettiget i og for sig. Men naar vi saa spørger om, med hvilket Beløb de da skulde opføres — det vil sige, hvor stor Afskrivningen skal være —, maa jeg ganske bestride, at der er nogen som helst Rimelighed i den Fremgangsmaade, den højtærede Minister har fulgt, nemlig at nedskrive dem til Nul eller til 1 Kr. Det er en sagligt ganske urimelig og for Statsinteressen uforsvarlig Vurdering af dette Aktiv. Jeg tror, at den højtærede Minister vilde have været mere paa den sikre Side, hvis han i denne Sag havde fulgt Nationalbanken, som jo havde særlig Anledning til at foretage en bankmæssig Vurdering af Præferenceaktierne, og som har nedskrevet dem til 50 pCt. Men hvis den højtærede Finansminister havde fulgt denne sundere Fremgangsmaade, var han jo blevet narret for det smukke Resultat, han skulde have ud af det, nemlig at forvandle det faktiske Overskud paa Statsregnskabets Driftsbudget til et dog nogenlunde klækkeligt Underskud; det kunde han ikke have faaet ud af det, hvis han havde fulgt Nationalbanken, og saa fulgte han andre Principper. Hvor urimeligt det er at nedskrive det til intet, viser ogsaa bedst det Faktum, at Landmandsbankens almindelige Aktier, som jo er bagefter Præferenceaktierne og overmaade meget ringere i Værdi end dem, dog handles paa Børsen til Værdier, som til Tider er gaaet op til 10—12 pCt.

Den højtærede Minister har anført et ganske specielt Argument, som han mente maatte være meget slaaende overfor mig, nemlig hvad der er foretaget af Store Nordiske Telegrafskab, i hvis Bestyrelse jeg sidder; da de dér har ansat Værdien for at være Nul, siger den højtærede Minister, saa maa jeg jo være af den samme Mening. Den højtærede Minister har givet en vildledende Fremstilling af, hvorledes man er gaaet frem fra Store Nordiske Telegrafskabs Side, hvad jeg undrer mig noget over, da jeg tror at vide, at den højtærede Finansminister er underrettet om, hvorledes det virkelige Forhold er. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse den vedkommende Passus i Store Nordiske Telegrafskabs Beretning for Aaret 1922. Der staaar: „Desværre udviklede Forholdene